

ROMANUL

Redacțunea, Strada Academiei No. 20. Articlele trimise și republished se voru arde. — Gerante respondetură LAZAR VLASCEANU.

București 21 Cuptorii.

Nici uă scire din afară pînă 'n momentul cîndu incepem revista noastră. Nu scim niciu despre operațiunile armelor beligerinși. Ce fac Prussianii? ce fac Italianii? ce fac Austria? — Cumu merg acele ciudate negoțieri ale unui armistech de care se vorbesce la bubutul tunuilor care-i da uă desmințire scomotă? — Ce s'a facut cu armata lui Cialdini care a trecut cu atata ferire Pado și înainteză pe teritoriul Venezian? — Ce s'a facut cu armata prussiana, ce se astăncă de acum cinci dîle la uă distanță de cîteva ore de Wiena? — Se fă stătutu ele în inacțiune, în asteptare atâtă-dile? — Nu ve pare probable; inacțiunea, temporisarea, în impreguriu ca cele de astădi, este adesea victoria perdută, este întărire, este revenirea în sine a inemicului. Aceasta nu poate fi tactica generarilor Prussiani și Italiani.

Prin urmare resbelul a trebuitu se urmeze, să armistechul să încăiasă. În ambele casuri însă, pentru ce acăstă neînțelăsă tacere a telegrafului? Acăstă tacere ar fi și mai de neînțelesu dacă să fi încăiasă unu armistech; căci nu începe îndoială că de la Wiena n'ar fi intărziat d'a transmite pretutindine uă scire așa de bună pentru Austria. Este daru mai probabile că amuțirea telegrafului nu anunță ceva bunu pentru Austria. — Se sperău însă că, fiindu casul astăfel, nu voru sosi nuvele p'ua altă cale de cătu cea austriacă și că vomu si puști în poziune d'a satisface justa asteptare a cititorilor nostri.

Amu dori se putem da, celu puină, amenunte de prin diariile străine și apreșările acestor-a asupra situațiunii, daru chiar diariile ne lipescu de căte-va dile, nu scim din ce cause.

Acăstă lipsă de nuvele este cu atâtă mai regretabilă, că resbelul ce se face astă-di în Europa este, cumu amu disu-o deja, unul din cele mai mari, și prin urmare amu dori se finemnu pe cititorii în cunoașteră de toate peripețiile lor.

De la începutul secolului XIX, nu s'a produs în Europa evenimentu mai considerabile decât resbelul de faci.

Nici chiar resbeltele cele mari ale Imperiului lui Napoleon I nu-i potu fi comparate, în ce privesc măreția resultelor, profunda modificare ce elu este menită a aduce ecilibrului European, tendințelor politice și viitorului statelor ce constituiesc vechiul continente.

In adevărul Napoleone I, reprezentante alu revoluționii, fiindu cu totul invinsu la Waterloo de monarchii coalisați, vechiul dreptu monarhie pără a eșa pentru totu de una triumfatoru din luptă; tratatele din 1815 consacrară domnia sea esclusivă în totă Europa și prin constituirea săntei-alianțe, formată de cele

trei puteri mai absolutiste, credură că au

pusu nă barieră puternică desvoltării acelui dreptu popariu, rivale, abia născutu în conștiința poporelor, daru care dedese dejă nesce dovedi așa de spămintătorie de puterea sea.

In timpu d'uă lungă jumetate de secol, poporele avură a lupta neîncetă contra acelei alianțe care se opunea la legitimele lor aspiraționi și la nerecusabilele tendințe ale epocii noastre cătră ideile de dreptu, de ergalitate, de ameliorări morali și materiali.

In primul rându alu puterilor

opuse ori cări ideie de progresu se însemnă Austria; daru dea vechiul dreptu, pe care ea-lu aperă cu atata inversiunare, și putem adăogi cu atata orbire, primise mai multe lovituri. Resbelul din 1859 și reconstituirea regatului Italiei și dederă uă lovitură, care, de pe atunci, se putea privi ca omorită. Si în adevăr, exemplul Italianilor cari uitau interesele și tradițiunile loru locali, spre a alerga se s'adune în giurul lui Vittore Emmanuel, spre a cucerii unitatea națională, vederea astu jude regatul alu Italiei plină de vigore și de viitoru care debută cu atata strălucire în rolul de putere mare la care aspiră, — că spectacul care a venit uă descepta naționea germanică, care a scuturat-o din amorfarea sea și care o impinge astădi spre cucerirea destinațelor ce geniușu său, virtutele săle și puterea sea și însemnăză.

Asistem la celu mai mare spectacu ce istoria pote oferi spre învenționul poporelor. După ce amu vedutu renascerea Italiei, avemu s'asistem la reconstituirea Germaniei. Primele rezultate ale acestei lupte teribile daru roditoriu le cunoscem dejă. In acestu duelu alu trecutului contra preșintului nu este trecutul care a triumfat. Si de și nu scim uă ultimele peripeție ale acestei lupte, — căci cumu amu disu ne lipsescu cu totul scirile și telegrafice și diaristice, — putemu fi sieuri d'onu lucru: Scădere și pote disoluționea, mai multu său mal pucinu apropiată, a betrulinui Imperatoru austriac; — causa naționalității poruță pe calea triumfului definitiv și aducendu, d'uă camu data, uă putere noue pe scena lumii, Statul germanu, reconstituitu, reorganizat.

Daru ore numai acăsta se fă rezultatul resbelului d'astădi? După cele ce amă disu flă-care a înțelesu că este nu pote fi ideia nostră. Insă pentru a profita de impreguriu, pentru a-și crea unu rol, unu dreptu în calea Europei, ori ce națione trebue să gătescă, se facă sacrificie de totu felul, necurmate și nepregătite. Numai cel pregătiu voru avă partea loru la banchetul celu mare.

Astă-di M. S. Carolu, I a primitu uă Deputațune oficiale, trâmise de Suveranul Serbiei, spre a felicita ca bunu și bravi vecini, pe Domnitoru și națione română.

Primirea a fostu oficiare, în salutronul și s'a facut cu totă ceremonia ce reclamă acăstă solemnitate. Cuvintele rostitu d'acei nobili soli au fostu bine simțite, și națione intrăgă, de le-er si auditu, le-er si salutu cu cele mai viue simțiminte. Daru națione română are nevoie se-i spunem uacele cuvinte ca se le cunoscă? Nu

le găsesce ea ore în simțimintele ie de iubire frățescă, ce are pentru vizită nostri vecini Sirbi, în legătură religiose și în comunitatea interesarilor și a simțimintelor cari de secole ne legă cu Serbia?

Responsul Măriei Sale a fostu demnă de națione în numele cării a vorbia și de națione la care se adresa...

Mâne M. S. va da unu prânz de gală Deputațunii Serbe.

MAMUTULU DE LA BELVEDERE

Inscințu de d-nu Davila că mai multe șosele fosile s'au găsitu de curându în grăpa de nisipu de pe proprietatea d-lui Grantu, de la Belvedere, la portă Bucureștiului, amu fostu altă-eru, 5 ale curentei se vizitez uacele osăminte, și

amu constatatu în adevăr, că ele sunt de uă mare importanță, căci paru a fi facutu parte din unul și același individual, după apropierea în care s'a găsitu unele de altele. Aceste osăminte suntu: unu colțu recurbat, ruptu în doue, și de uă lungime de unu metru și 40 său 50 de centimetre și care pote se fi fostu chiaru de 1,80 său 90 cent. unu stințu aproape, adăugendu prea friabilu, s'a redusu în pulbere după spusa lucrătorului care l'a găsitu lungită orizontală în petrișul din fundul gropii; acestu colțu are insă basa sea, care era înșipă în falca, intactă și mai cu sămă spre Giurgiu, lucrătorii cari scotu petrișul pentru sosea, găsescă de asemenea măsele pe care le spargă și le aruncă împreună cu petrișul pe sosea. Greg. Stefanescu.

Solul Români este plinu de osăminte acestor elefanți stinși de pe facia pământului și amu putea, după cumu amu disu în alte ocazii și o mai repetu și astădi, se avem uă în acela privință unul din Museele cele mai avute din Europa dacă administrațunea arăda ordini se se puiu mai multă atențune, căndu se găsescă asemenea remășite ale unei luni ce nu mai este, căcă pucinu în lucrările de sosele căci mi s'a spusă, nu seiu în cătu pote și virfulu care, din nenorocire, fiindu prea friabilu, s'a redusu în pulbere după spusa lucrătorului care l'a găsitu lungită orizontală în petrișul din fundul gropii; acestu colțu are insă basa sea, care era înșipă în falca, intactă și mai cu sămă spre Giurgiu, lucrătorii cari scotu petrișul pentru sosea, găsescă de asemenea măsele pe care le spargă și le aruncă împreună cu petrișul pe sosea.

DREPTURILE IMPUNU DATORIL

Precum uă înăscutu în omu spiritul de sociabilitate, de asemenea uă conștiința naturale omul este făcutu se alău afecțiuni, se se simpă strinsu legătu de mișlocul sociale în care s'a născutu, a crescutu, s'a dezvoltat și totu acea-si amare, astădatu și atragere este împinsu se alău pentru pământul pe care a pusu primul său pasu, care ilu nutresce și care îi va servi de mormintu.

Acesta suntu: două măsele complete din cari una are uă lungime de 20 c său 22 c, și două fragmente de măsele; totu forte bine conservate, fiindu că ele coprindendu și smalțu eră numai dinținu său iorii ca colțu, și fostu mal pucinu espuse descompunțui.

Ne avendu timpu atunci se vizitezu și localitatea de unde proveneu acele osăminte, căci inserase, m'am dusu eri la 6 ale corente spre a observa condițiunile geologice ale acelui locații și etă ce amu observat.

Terimul în care s'a găsitu aceste osăminte este terimul cuartenar său deluvianu care acoperă totă valea Dunării pînă la pările munților și este formatu, mai în totă Europa, unde există acestu terimul de acelasi strate. La Belvedere constituționea geologică a gropii este cea urmatore: la partea superioră unu stratu de humă său argilu nisiposu roșu, de uă grosime de a-pró 70 c suptu acăstă unu altul de argilu nisiposu galbenu, care are a-pró unu metru de grosime, și constituie partea superioră a terimului deluvianu, numita de Germani Loess. Cu acestu loess, se face împreguriu Bucureștiilor, cărămidi și e întrebuită la unele dădările dreptu cîmetu. Suptu acestu argilu nisiposu său loess vine unu stratu de nisipu de peste două metru de grosime, care la partea superioară este mărunțu și la cea inferioară devine mai mare și constituie cea-a ce numim petrișu. Aceste stratu de nisipu și petrișu, formăză partea inferioară a terimului deluvianu, numitul deluviu suru, spre alu deosebi de unu altu depositu de argilu și petrișu roșu, ce există în unele localități între loess și deluviu suru, și căruia i se dă numirea de deluviu roșu.

Atătea diferite împreguri suntu de ajunsu pentru a face ca omul să se ţină la pământul său, se și iubescă teră;

daru cea ce mai contribuiește, într'unu modu puternicu, a mări amorea de patria, suntu instituțiunile politice cu

cari ea este înzestrată, legile cari re-

gulă diversele acte din viața omului.

Cu cătu ele suntu mai bune, cu atăta se imulțescu și suntu mai puter-

nice legăturile, care ţinu pe omu strinsu de pământul ţrii loi.

Omul în societate are mai multe trebuințe de satisfacutu și realizarea loru nu se efectueză de cătu numai atunci, căndu elu se astă în condițiuni cari se-lu înlesnescă, se-lu ajute a nu le lăsa în suferință. Trebuințele ce

simpă omul suntu materiali, morali

și intelectuali și principalele condițiuni

care se cere ca elu se și le pote sa-

tisface, este de a se bucura de legi care să-i asigure dreptatea și libertatea.

Pentru a avea nisice asemenea legi

trebuie mai 'nainte de toate ca ele se

alău isvorul loru în mărețele prin-

cipie naturali și acestea, pentru ca se

alău ţintă, cătă se făcă inscrise mai

anumită în legea fundamentală, în Con-

stituțune. Cu uă bună Constituțione nu

potu se fă legi rele. Dacă într-însa-

se voru effe inscrise principalele de dre-

ptate și libertate, neapăratu că ele se

in care ne aflăm nu ne permite se

voru reproduce în toate cele-lalte legi.

Pe lângă acăstă condițiune esințiale,

se mai cere incă, pentru ca uă Con-

stituțione să respundă la toate trebuin-

tele naționi, ca ea se fă operele membrilor societății a cări organizare este menită se o reguleze. Noi amu avutu destule probe că uă lege fundamentală nu pote dura dacă este confectionată de străini. Regulamentul organicu, la care influență străină a avutu uă parte atâtă de însemnată, Convenționea fabricată de străini cari nu cunoșteau nici trecutul nostru, nici puterea, nici aspiraționi noastre, totu aceste legi cari nu s'au fostu produsul unei opere curăță nationale nu ne au adus de cătu neajunsuri, strămtorăi, de cari amu căutat se ne scăpămă.

In fine visul nostru s'a realizat, dorința s'a împlinitu și în Constituționea de astădi străinul n'a avutu nici unu amestecu și libertatea de care eram atâtă de setosu, dreptatea care ne a lipsită atâtă timpu, amândou suntu consacrate în legea fundamentală de astădi votată de reprezentanța naționi. Garanție destulă de puternice s'a prevăzută pentru ca cetățianul să nu mai fie strămtorăi în misiurile lui, și acțiunea individuă se nu mai fiă înăbușită ca în trecut.

Libertatea conștiinței, libertatea presei, libertatea întrurilor, libertatea asociațiunilor, totu le posedemă astădi, multă Constituționea în viață; și ca scutu în contra autorităților cari aru cetează să pună pedică la exercitarea acestor libertăți, ni s'a datu dreptul de a trage în judecată pe totu funcționariul care ar abuza de puterea sea.

Ministrul nu se mai potu ascunde după voința unei persoane inviolabile și care pote se-l apere de ori ce responsabilitate prin dreptul de grăti, cu care pote să-i tragă din ora ce incircătură. Astădi totă responsabilitatea este numai a loru, ori ce relate numai loru li se pote impu și planșerile cetățianilor numai în contraloru trebuie se se îndrepteze. De acea naționea are dreptul prin reprezentanții sei se le ceră sotocă de totu actele lor și căndu astele loru voru fi fostu vîțămatore, naționea li dă judecății și de pedepse ce le se voru infligă numai națione singură pote să-i grătieze.

Daru dacă Constituțione ne a datu drepturi, ne a reunoscută libertăți, trebuie să nu uităm că avem datele către societate, și precum ţinemă ca libertatea noastră să fie respectată, de asemenea căută se ne gădimu a nu nesocoti libertatea celor-l-alii. Numai astă-felu putem păstra drepturile ce amu dobândit, căci este sciutu, esperința din toți timpii a probat că, dacă niciu nu este mai anevoia de dobândit, niciu asemenea nu este mai lesne de perduță ca libertatea politică, pentru uă națione care nu scie a-și face datorie ce-i impune conservarea ei.

Se intrebuițăm, daru, libertățile de care ne bucurăm astă-di în a lucra la ridicarea trafului nostru morale și materiale, iar nu spre a aduce desordinea și anarchia cari perdiu totu de una popore. Ne rămîne multe de făcutu pentru ca vîtoriul se-lu avemă strălucit. Situaționea actuală a țerei, din punctul de vedere financiaru, este din cele mai deplorabile și starea materiale facemă toate sacrificiile cerute; pentru că puternicii regimul trecutu au storsu totă sudorea lucrătorului, și leștui totu produsul muncei să se pen-

tru a îngășia pe favorișii qilei, pentru a îmbrăea curțișanele și a mobila palaturile lor.

Trebue dară, se căută a ne mîntui de astă slăbiciune, de astă nepuțină materiale; și acuma, mulțumită constituțiunii în vîgor, ne aflăm puși în condițiuni favorabile dezvoltării facultăților noastre, ne putem mișca în deplină libertate. Prin dreptul de asociere, unindu puterile noastre, vom ajunge, de vomă voi, la resultatele cele mai mărețe și prin dreptul de intruire ce ne este garantat de legea fundamentală, cestiuile ce ne voru interesa voru putea fi discutate. Si cum din discuțione nasce lumina vomă pășii astă-felii mai cu sicuranță spre progres, spre prosperitate și vomă ajunge se fină uă națiune avută, puternică și respectată.

Terminăm, aducându aminte că, dacă instituțiunile unei țări au uă influență necontestată asupra dezvoltării morale și materiale a unei națiuni, de la omenei chemați a le aplică, însă, depinde în mare parte rôdele ce ele voru da; de aceea sperăm că pe viitoru omenei însarcinări cu conducerere afacerilor publice voru mai bine aleși, funcționarii nu voru mai ca uă plagă pentru societate și vomă avea uă Administrație care se înlesnescă mersul națiunii către prosperitate și civilizație.

Gr. V.

SCRISORI DIN ITALIA.

Iunii 27.

In sfîrșit tunul a băut: Pentru a conserva dreptul în puterea căruia mai există astădi, pentru a amâna restituirea culpabililor se le urșați, pentru a face imposibile Conferința, Austria a pretins se iei parte și Papa, cuibul reacțiunii, singura sistemă feudală ce mai există în Europa! Ea a voită cu altă cuvînt resbelul. Si Italia, care și înăbușesc de atât timpu gometele do impaciență, trase sabia pentru a intra în drepturile sale, pentru a încorona opera regenerației sale, De cătu va timpu ană inteligența iei politică îi spuse că de astă dată Ea are se să promotorul revoluționii celei mari, ce se pregătește în conștiința omenescă, primul ostanu alătă independenței și alătă libertății, primul luptător alătă epocii actuale în centru arbitrarului și a despotismului sub care gemu înăma multe popore din Europa. Si cădu Ea deschisă luptă cu dreptul divinu, popoarele cele-lalte ană începără a se misca: Reseritul și apusul, medă-dii și medă-nopțe se simptu de judecăta în prediu unei scudurite. Tiranii sperjuri, ne mai putindu se înșele prin promisiuni, spăndură, impușcă, tortură în modu ne-auditu pînă acum, dără popoarele, tari în voință lor, respondu cu noui încercări: Ispania rădăca baricade, Rusia conspiră, și ne aflăm fără îndoileă la începutul dramei uriașe la care pare menită a lua parte întrăgă famili: o menescă....

Si niel un felu de transacțiuni numai potu ave loc: amara doridere de totu ce este mai sacru, cu care au fostu tratate popoare, ori cădu sărtea loru a fostu regulată de bunul placu ale capelor incoronate, spargurul ci-nicu, sistema și mișlōcele de corupție cu cari au guvernă Principiul ori cădu le-a dată legă, sau El aputuua prin perihia și forță putere nemărginită, și aretată indestul că societatea nu-și poate căpăta linistă și huna petrecere, că popoarele nu-și potu asigura drepturile și independența loru, decătu luandu măsuri energice pentru a restabili garanțile dobândite și perdute de atâtate oră, și cu costul unor sacrificiuri însăși.

Acesta fiindu dară caracterul resbelului actuale care amenință dă deveni generale, este pră naturale că totu popoarele apese se-și atintescă privire la cîmpul luptei, și unele ană se dă contingintele loru de sacrificiuri chiaru celor ce se luptă pentru dreptu și libertate, pe cădu principiști, și acei ce staă ană pe tronuri în puterea dreptului vechi secoală și intră în luptă despră.

Negreșită Italia se bate cu Austria și Papa, pentru a libera cincă milioane

Italiani, de subu tirani și ai face a-poi se se bucură de bine facerile instituțiunilor libere și a civilizației; dară Papa și Austria învinși uă datu cumu, se nu mai cutede a susține ilegitimile loru pretensiuni, silințele poșelor de a se sustrage pitropișorul impuse, se voru vedea încoronate de succesi: reacțiunea în Europa perdiu midlōcele prin cari se susține, popoarelor voru putea indeplini săccre în parte misiunea însemnată de provendină.

Dară se desbelu începutu atărându dară în parte dorințe și aspiraționi mari dară legitime avem uă interesu și datu chiaru a urma pasu cu pasu și a face cunoscute iubilori noștri compatrioți, pre cătu ne va sta cu putină fasile bune și rele prin cari elă va trece.

Dară se deschidemă carta Italiei pentru a ne orienta mai bine și a ne desluși mai cu uăsirușa asupra celor preurmături în luptă din 24 cu care a începutu resbelul pentru libertate și independență.

La 23 Iunii, cătu va ore după închiarea termenului de trei dîle otăriu de La Marmora pentru începerea ostilităților, armata italiana trecea rulul Mincio la Goito, defilându pe dinantea Regelui care fu presintu în totu timpul acestei mișcări. Impaciență de a începe luptă, prima diviziune a primului corpă egătă la sără, la care trebuie se se procedă pentru a pune capăt pretensiunii fiecaria diviziune de a merge înainte, avu ordine a înainta pentru a ocupa pozițiunile între Valegio și Castelnuovo. Compusă de două batalioane berseleri de patru regemente infanterie și uă secțiune de artilleriă prima diviziune începu mersul în colonă la 24 în răsăritul sărului ocupându una după alta deosebite pozițiuni fără se întâmpine împotrivire și să speră chiaru că pozițiunile însemnate în planu voru putea fi prinse mai înainte de a sosi inimicul care se credea că se scie cu asicurare a fi campană îndărătul Veronei, cădu de uă dată și fără veste Austriacii sositi în grabă în timpul nopții, desmescără baterii aședate în pozițiuni cari predominau drumul pe unde trece prima diviziune și deschiseră unu focu forte omoritoru glonțele și mitrelia cădeau ca grindină într'u mare și înfurătă tempestă.

Soprinsă de acestu atacu neprevădatu diviziunea se opri mal lătău în locu, apoi cercă unu atacu furiosu în contra tunurilor austriace aperate de mai bine de patru mil vinători tirolezi. Din nenorocire însă terenul nu era de locu propriu la uă distindere de frunte la unu alacu, și la uă resistință mai efice prin urmare, și Austriacii aperați și întăriți în pozițiunile loru predominătorie, se serviau de lote midlōcele loru, lovindu cu multă înlesnire în răndurile grămadite ale regimentelor italiane cari încercau perderi simțitoare. Se simptu trebunța în fine, și după uă lungă resistință, a se începe retragerea pentru a degagia diviziunea amenințată de uă destrucție completă.

Pe cădu însă prima diviziune se retragea în regulă pe unicul drumu ce-i renăsesce pe marginea rulului espusă pe uă lungă intindere la lovirele inimicului, diviziunea a două a același corpă trecea Mincio la Mozambano, și se destindea pentru a recupera pozițiunile perduite. Mișcarea aceasta îsbutindu în totul, ostensil diviziunii a două se aruncă cu fură în contra inimicului și-lu constrinseră a se retrage în primele se poziții. Pe timpul acesta Austriaci reînindu batalioanele sfărămate și obosite; cu soldați odinii cari eșau din Verona, îmbrăcați ușioră, în mică ținută, cu bereta în capu și pușca în mână, și întărindu-se cu acel transport din alte pozițiuni pe drumul de feru ce are în quadrilateru, primul corpă alătă armatei italiane se găsi în luptă pe uă intindere numai dacă done mile, cu uă armată de trei ori mai numeroșe, odinii și ocupându pozițiunile cele mai bune.

Si cu totu acestea Italiani prin mari acte de eroismu, după uă luptă de 16 ore, și cădu întronicul trebui se pui capătă încăărării, remaseră în po-

săjuniile loru, cu mari perdeci într'adeveru, dară încărcați de glorie, gata și împăință și reincepe luptă.

Încercarea Regelui dară de a străbate, după planul croită, între Pescaria și Verona pentru a trece rul Adige în facia Arcolei, și a merge apoi asupra Vicenzel, nu s'a putut efectua, pe de uă parte din cauza că din 120 mii armată, de care dispunea Regele, numai 30 mii au luat parte la luptă căci eșirea garnisonii din Mantova asupra post-guardii impedea totu felul de ajutoru de care avea trebunță corpul antău, îngajat în luptă, într'u posizionă analogă cu a Englezilor la Balaclova, pe uă arși ingrozitoru și încungiorați de inimici preinoi și de trei ori mai numeroșii; și pe de altă parte din cauza că generarul Cialdini cu care era combinăt atacul, și care avea subu comanda lui 100 mil ostire și 400 tunuri, trecându rul Pado în seara de 23 fără împotrivire, nu întâlnise și nu putuse atrage în diau de 24 pe inimicu în luptă, căci elă își concentra puterile la Mincio; și cădu sosi vestea celor întăpilate acoło, Cialdini căă se-și reia pozițiunile cele sicure în prevadere că inimicul își va întorce lote puterile asupra armatei de la Pado.

Dintr'acestia lămurită se vede că luptele din 24 năputu si uă biruință pentru nici uă parte: amândouă armatele au remesu în pozițiunile ce ocupă la începutul acelei lupte, amândouă părțile să avotu morți și răniți în numără însemnatu; prisoriști ană săfătu și dintr'u parte și dintr'-ală. Adevără care se constată și dintr'aceia că însuș Austriacii, recunoscindu bravura și eroismul Italianilor, nu cutăză a dice prin buletinele loru că uă invinsu, că uă avutu uă biruință. Din contra ameliu elă însuș de neisbutirea a dobândi uă biruință cu împrejurări atât de favoritoru lui, Austriacul pare astădi a se resemna și a cugeta mai seriosu la pericolele în cari lă atrasu înderetnicia sa: Elă a înțelesu în diau de 24 că de astă dată avea în față unu inimicu care scie a se face respectu chiaru și cădu încerările lui nu îsbutesc, căci au venită Austriacii cu însă ochii loru că Regele Italiei a fostu în totu timpul luptei în răndurile braviloru sel ostenei, în fruntea celor dintău luptători, și mai de multe ori în pericole din cari a scăpatu cu viță numai ca printr'u minune; că mostenitorul tronului, Prințipele Amedeu, a sfidat pe inimicu și s'a impinsu în contră și pînă a primi în peptu unu glonțu de granadu la uă distanță de patru-deci pași lovitură cari ar fi fostu neapărătoare, dacă Prințipele nu s'a sfidat în momentul acela pentru a împune lăcere adjutanțelui său care cerea se-lu tragă din unu periclu sicur; mișcare care a împedcatu ca glonțele le se intre în cavitate; și numai după ce lă cădu calul mortu a statu cu putință a-lu scote din luptă sfărătul de oboselă și perderea sângelui. Elă uă vedută ană pe Prințipele Humbertu, ală doile fiu a Regelui, înaintându enă bravură exemplară printre focurile încrucisiate ale inimicilor, și ocupăndu elu celu d'intău Villafranca în fruntea a 20 de voinici. Uă vedută în fine Austriacul pe oficiarul italianu bătindu-se în rănduri ca soldatul, din care causă uă și remasă pe cîmpul luptei mai bine de 70, pe statul-majoru elă însuș răpeșindu-se asupra unei baterii care lovia mai cu furia și pe unu colonelu de cavaleria sfidindu pe colonelul loru de ulari, și encleștându-se la luptă, întinându-lu mortu la picioarele săle.

Au înțelesu dară Austriacii că unu popor care, în locu se se desânameze, de perdeci însemnate, voteză nemidlo-ctu adrese prin cari cere înșinărea de noui coruri, înarmaria națiunii întrăgă; și trebuită se înțelégă el ca uă

armată care numără în rindurile iei pe a treia parte din membrul Parlamentului, totu ce are națiunea mai inteligență și mai de animă, fiul artisanul și ală contadinul, adepostindu-se subu acela-și cortu cu marchisul, contele și baronele cari împartă în tabera lui Garibaldi prisosul loru cu celu ce nu are de ajunsu acumă de uă dată

pote; că uă națiune în fine ale căril familii dău pe căte patru fi loru, ca familia Ruschi, una din cele mai însemnate ale Italiei, și vedova florărescă din pieța Signoria de la Florență, este decisă a-și ţine jurămîntul: Italia una din Alpi pînă la Adriatica său mórtea... Si în locu se stace la răndul loru, Elă staă închiși astădi în formidabilele cetăți ale quadrilaterului, însăpmântați de perdeci însemnate ce au încercat, și voru avea a încerca ori cădu se voru

afla în fața unu inimicu atât de o-

ță și înțelégă și opinionea publică.

„Acăstă cestiu se nu fiă confundată cu turbulența revoluționarii.

„Popore amice a ordine și a pacel, noi nu suntem revoluționari, noi nu iubim esperimentațiunile sociale și politice.

„Leali pînă la escesu, suntem gata a sacrifica multă, însă pentru patrial Legăți cu uă sănătă pietate de tradițiunile strămoșilor noștri, iubim liberatea în ordine și urmă licență; porosul nostru e pătrânul de simțimbul monarhie.

„Cu totu astă suntem și voimă se fimă națiune libere, trăindu liberă de uă viță națiune.

„Voimă se fimă Statu independent de ori ce interesu, și de ori ce porosu străinu.

„Istoria noastră, nesc tratate internaționali, intinderea teritoriul nostru, numerul, geninul poporului nostru, ne dă aceste drepturi și ne însemnări alături de cale se împărtășă.

„Noi avem dretu la acesta, și o voimă; Voimă noastră e la înalțimea drepturilor noștri.

„Însă, între împlinirea drepturilor noștri, și casa de Hapsburg-Lorraine,

„Acăstă casă singură, între totu casele suverane, n'are în astă calitate nici naționalitate, nici patria; — ea are numai domene ea nu este capul unei națiuni; ci numai familiă-signorală.

„Si fiindu că astă poziție de familiu nu dă base solide puteril; ea se sileșce a contopi în unu imperiu unitar, provincie pe cari a sciutu se și aproprieze încetă, și cari năputu într-o naționă naturale.

„Încercările săle sunt neschimbate ca destinul, căci au consecință unei poziții ce nu se poate schimba.

„Eată de ce de trei secole și jumătate, istoria casel Austriei, în raportu cu Ungaria, nu este de cătu unu sperjuri necurmatu, comisă pentru ca națiunea ungă se se sacrifice ea în săsăt; — și pentru ca ea se se topescă în imperiu unitar austriac, încetăndu de a fi statu și națiune, în totu ce dă viețel unu poporunu caracteru independent și naționale; și în fine pentru ca națiunea Ungă se devină unul din elementele unei mari patrii, din uă mare națiune austriacă ce nu e sistă!

„Asia stă cestiu se între națiunea ungă și casa de Hapsburg-Lorraine.

„Ea a fostu astă-felu necontentă de trei secole și jumătate; și astă-felu este și astă-dă.

„Fatalitatea istoriei a făcutu pe imperatul Franciscu-Iosifu se pronunțe de curindu aceste cuvinte: „Trebue a subordina totu unitatei imperiului și pozițiiunile săle de mare putere.”

„Așa dară, sau Ungaria trebue se se cobore la rangul de provincie austriacă și se móră ea națiune, se se nimicescă ca Statu; sau trebue se rădice din nou drapelul din 1849, care n'a fostu smulsu din mănele noștre victoriouse de cătu prin trădarea unită cu intervenția străină, dară care cu dreptul remane totu de una rădicat.

„Nu este altă alternativă. Oră ce conciliare e imposibilitate istorică.

„Simpțimă astă dificultate în totu felurile, în timpu de trei secole și ju-

mătate de încercări și de suferințe.

„Națiunea ungă a ajunsu la aşa punctu, incă tu nu riscă nemicu combătându pentru esistenția sea, căci fiindu c'a perduț totu, ea numai are nimicu de perduț.

„Inse ea poate se căștige totu — numai dacă o va voi. Si fiindu că n'are de cătu se voescă pentru ca se căștige totu, — ea va voi!

„Cestiu e cu totul identică pen-

tru regatul unitu de Croația, Dalmatia și Esclavonia.

„Prăpastia unității austriace e deschisă înaintea acestorui țere, totu atâtă de amenințători, chiar mai amenințători, daca este posibile, decătu înaintea noastră.

„Națiunea ungăra a declarat solemnă că, dacă Croați vor se reînnoiescă că cu dănsa legăturile de optă-sute de ani, ca națiune liberă cu națiune liberă ea îl va primi ca frații și cu brațele deschise, că dacă aru voi se facă ca unirea loră se atrine de alte nouă condiții ce se va înțelege cu dinșii în unu chip fraternu; — Daru că, ea nu va avea recurs la forță pentru al sili se reînnoiescă legăturile lor.

„Așa daru cătră Ungaria, Croați sunt stăpini pe destinata loră, și nu cătră Austria.

„Croați restabilindu vechile lor relații cu Ungaria cu său fără nouă condiții de garantări națională, nu voru pută fi independenți de cătu numai când Ungaria se va fi eliberată de dominația austriacă.

„Altu felu, nu!

„Opiniunea publică a Europei se înțelegă: dacă națiunea ungăra rădică din nou drapelul din 1849, nici uă găndire revoluționariă n' o împinge la acesta, ea este silită de instinctul conservării săle.

„Si ea va rădica acestu drapel, căci de nu-lu va rădica ar muri. Ea îl va rădica, căci oportunitatea o cere și circumstanțele o ordină, pentru acum său nici uădată.

„Ea îl va rădica, căci Provedinția îl dă uă ocasiune atâtă de favorabile, în cătu ar fi crimă, rușine, nebuniă, sinucidere de a nu profita de ea.

„Voința divină se manifestă în evenimente, și evenimentele sunt cu totul favorabile.

„Atâtadinea Ungariei a fostă totu de una de uă forte mare importanță în tōte resbelele pe cari casa de Hapsburg-Lorraine votescă său trebue se le susțină.

„Căte bătălii, căte provincie perdute, sub resbelele prelungite ale primului imperiului! Insă fiind că Austria putea se dispună liberă de Ungaria, ea s'a rădică mai puternică după astă resbele de cumă era mai nainte; pe căndu marele imperator merse se mōră la Sant-Elena. Cu tōte astă nici uădată Ungaria n'a avută altă importanță ca în resbelul actual. Acumă importanța sea strategică e imensă.

„Si Austria n'a tărtu nici uădată pe cāmpul de batăia astă de mulți Unghuri și mai mulți Croați.

„In contra Dietei de la Pesta, ea a facută recrutare peste recrutare, ea rădică imposite peste imposite fără consimțimintul naționii, și, în urma acestei arbitrarii, în ordinea de batăia austriacă suntă aședate 34 de regimenter infanterie ungăra, 14 regimenter de husari unguri și croați, și mai multă de 70,000 de soldați grăniceri; în totul 240,000 Unghuri și Croați.

„Incredințeu pe națiunea mea, că importanța purtării săle e înțelose și prețuită, prin totu locul unde este de dorită ca ea se să înțelese.

„Incredințeu pe națiunea mea că 1849 și valoarea înveșmîntelor săle nu suntă uităti.

„Nu este uităti că acestu orgoliu alu casei Austriei, care cutodă astădui se desfădu două mari puteri la luptă, nu putu se ţină uă singură campania în 1849 contra națiunii ungare fără arme, fără pregătiri; și că ea a trebuită se alerge la ajutoriul a 200,000 de Ruși pentru a se salva de nimicirea de care era amenințată de justele arme ale Unghirilor victorioși.

„Si pentru astă ea a trebuită se mulțămă Rusiei cu ingratitudinea sea tradiționale.

„Așa daru, dacă se prețuesc vitezia ungăra care sciu-se de astă rezultate glorișă, incredințeu pe națiunea mea că toți înțelegă de asemenea că explicația acestoru evenimente memorabile se găsesce în faptul că Ungaria formeză puterea viuă a casei Austriei;

dacă ea nu poate dispune de astă putere, devine neputinciosă, dacă astă putere se intōrcе contra ei, ea este percută.

„Națiunea ungăra va înțelege, precumă s'a înțelesă și'n străinătate, că căndu tunul începe a bubui, comunitatea de interesu aduce uă bună înțelegere între accii cari potu face victoria ușioră și sicură, dându-și unul altu sprijinu mutual. Astă-felu logică evenimentelor face se se cunoscă nesecă combinări cari, chiaru prin comunitatea intereselor de unde se nascu, garantă Ungariei că este considerată nu ca unu instrumente ci ca unu țel.

„Ar fi imprudinte de a se increde ferberit simpatielor trecătorie. Acele relații suntă sicure cari se intemeieză pe comunitatea intereselor. Ajutoru pentru ajutoru; sprijinu pentru sprijinu; interesu pentru interesu; acesta este legea istoriei în tōte resbolele.

„Afară de astă Ungaria e ca unu gigante ale cărui măne suntă legate. Dacă unu amică, unu vecinu, împinsu de comunitatea intereselor, îl libereză de legăturele săle, gigantele va găsi în propriele săle puterl cea mai bună garanță că va remăne stăpănu pe destinatele săle.

„In 1849 ne învățărămă a cunoscă puterile noastre; — și lumea se învăță asemenea a le cunoscă.

„Ungaria îl va găsi recompensa su conștiința puterii săle, conștiință care, cu ajutoriul lui Dumnezeu, potu salgură se asigure sucesul.

„Logica istoriei merge că uădată incetă în desvelirea sea, insă ea este totu de-una justă și sicură.

„Ungaria îl va găsi recompensa su conștiința puterii săle, conștiință care, cu ajutoriul lui Dumnezeu, potu salgură se asigure sucesul.

„Ea îl va găsi recompensa în faptul că, dacă în 1849, încercările săle neasceptate și eroice fură urmate cu admirăriune, și că primi după cădereea nemeritată, tributul de respectu și de simpatiă, — acum noua asertione a vitalității săle va fi următe de re-cunoșcerea drepturilor săle.

„Ea îl va găsi recompensa în faptul că, dacă în 1849, uă intervenții străină ne-a smulsu sucesul asigurău deja de victorie năstre, acumă asupra acestu punctu nu mai avemă a ne îngrijii. Principiile drepturilor oménilor au progresat în desvelirea lor. Neviolabilitatea voinței naționale suverană a fostă recunoscută. Violația dreptului oménilor, a cării victime amă fostă în 1849, a datu prămulte rațiuni de remușcare celor ce au sevîrșit și celor ce au tolerat-o, pentru ca astă violare se se mai pătu sevîrșit și tolera din nou, și suntă sicură că interpretă cu fidelitate simplitatea naționii mele căndu facă în numele iei promisiunea solemnă, că înăturăndu cu îngrijire oră ce actu care ar pută se descepte prepusurile unei puteri ore care și că înălăturăndu orice elementu care ar pută conduce la complicări, națiunea mea nu va da nici rațiunea, nici chiaru pretestul unei intervenții străine.

„In fine Ungaria îl va găsi recompensa încercărilor din 1849 în faptul că, dacă atunci noi furăm singuri și părăsiți de totă lumea, acumă nu vomă mai fi nici singuri, nici părăsiți. Faptele voru dovedi adevărul acestoră convinte.

„Deja drapelul naționale făfăia liberu într'unu locu. Eu am contribuită spre a-lu rădica. Națiunea ungăra va înțelege înțelesul politicu alu acestu evantă — căci personifică unu principiu — și acestu principiu e 1849. Acestu cuvântu va fi înțelesu și de acel bravi, pe cari arbitriarii austriaci li conduce la resbelu fără consimțimintul naționii, pentru a-i sacrifică cu mille ambiționi săle. În mănele ungare saia baioneta suntă inteligință. Soldații unguri nu va inceta de a fi patriotu sub uniforma austriacă; elu scio-

mințele săle suntă datorite patriei și nu apesatoriul. Locul său e acolo unde făfăia drapelul naționale ungără.

„Si acestu drapel rădică nu este faptul unică, nici mai cu sămă ultimul care va pută convinge pe națiunea ungăra că intunericul servitorul ce învelesce patria va fi în curindu lumină.

„Națiunea se se descepte daru, pentru că diva măntuirii sunăndu se nu o găsească adormită.

„Noi, esiliati, prin violină, din patria noastră natală, vomă sci se ne facemă datoria cătră patriă. Daru succesiul depinde de Dumnezeu și de na-

țunea însăși, căci de ea depinde decisonea.

„Amu vorbitu pe faciă și nu la umbra conspiraționilor.

„Miliōnele poporului, salve patria la lumina mare.

„Națiunea se se gădăescă! — Dacă ea n'ar profita de astă ocazie favoabilă, n'ar mai aveă visoriu; s'ar sterge ea însăși din lista națiunilor în vieță; ea s'ar pogori la rândul unei provincie în unu imperiu eterogen; ar deveni domenul unei familie despotică străină. Daru ca Statu ea ar dispără. Ca națiune ar muri.

„Si atunci ar merita mōrtea!

„Însă ea nu va muri!

„Si dicu cu convicționea rece a rațiunii și cu căldura speranței, care cu totu este petrunde forte incetă în anima mea, dicu cu rezoluțione, cu voință fermă, acea ce de 17 ani a esiliului meu, n'am quis nici uă dată ană: La revedere în curindu patria mea! națiunea mea!

Florenza, 2 Iuliu 1866.

Kossuth.

Domnule Redactore,

Dați-mi voiă de a ve ruga, în intereușul adevărului întregu, ca se binevoiți a îndrepta informările D-vostre despre lucrările Adunării naționale, mai alesu în două puncturi; întîi: că, nu numai onorabile D. Nicolae Ionescu, deputatul de la Fălcu, a combătut creaționea Senatului în noua constituționă, ci și subscrisul; și alu douilea: D. S. se sculă mașinalicesce, picioarele abia-lu țină de frică, dinții i se înclătescă în gură și, urmăritu de gura fiorosului pistolu, se executa înădată, dându loți banii ce avea strinși într'uă cutiuță. După acesta tălaharul îl duse pănă la ferestră și acolo ținându-lu în respectu cu pistolul său, disperu peste balconu. D. S.... începu se strige ajutoru, și totu în acelu-ăși minută alături, în odaia în care se afla socia sea, auți totu unu asemenea strigătă; ușia de la mijlocu se deschise de uă dată și bietul D. S.... qări pe socia sea palidă și spăimăntată.

— Suntu furatul și dise elu cu disperare.

— M'au jăfuitu, îngăna socia lui cu sfâșiere.

— Ce felu!

Ba il povestii că totu în minutul în care bărbatul său depunea banii că și avea în mănele tălaharul; unu altu miserabil se introducea și în cameră iei ca neguțători de băjuterii; daru abia s'a vădutu în cameră și închiđându ușia, amenințănd'o cu unu pistolu a cerutu se-lu de bijuteriele ce avea și astă felu în căle-va minute și sociul și socia se află despiați de totu ce aveau mai prețiosu. Tălaharul aleseșeră momentul în care servitoria cu copii eșiseră se se plimbe.

— Prin decisiunea Ministrului de agricultură, comerț și lucrări publice din Francia, cu data 6 Iuliu s'a datu diploma de elevu alu scolei de poduri și sosele D-lu Vasiliu Duca, născutu la Galatz (Romania).

— S'a primitu din Japonia scirea că guvernul japoșne a publicat uă proclamaționă prin care acordă Europeanilor facultatea de a călători în intrul terei cu paspōte.

— La Valparaiso unu Germanu a inventat unu felu de barcă cu care puten se se dă afundu și se apară, după voință, la suprafacia apel. Prima încercare făcută de inventatoru a reușit. Elu a vrutu fosă ca mai mulți se asiste la minunata lui opere și căndu unu numerosu publicu se află grămadită pe țermurile mării, elu din preună cu noue din amicii sei, cari asistaseră la prima încercare, intrără în barcă, și după ce înaintă că-va pași în intrul mării, dispărură de uă dată; insă deșertu se așteptă a-i vedea revenindu în facia apel. Uă așteptare de mai multe ore, asicură multimea că el nu aveau se mai reviă. — Mai toți erau sirmăii părinți de familiă.

Domnule Redactore,

In cestiunea aceloră două ordonanțe medicale tacseate în diferite prețuri, c're s'a publicat în jurnalul ce redactați No. . . . Direcția supuindu împregiurarea la uă strictă cercetare, s'a dovedită că deoseberea în acele tacări provine din împrejurări cu totul nevătămatore publicului, fiindă că articolul din receta cea mai estină pre-cumă apa nu s'a tacșă, iar în cea mai scumpă s'a tacșă uă uneie de scopu de speură mai multă.

Priimiș Domnule Redactore, încrezintarea osebitel mele considerații.

Director Generale Dr. Polizu.

PRIMĂRIA COMUNEI BUCUREȘTI.

Dupe decisiunea luată de Consiliul comunale, în ședința de la 9 Iuliu corespondent, Primarul Comunei București, face cunoștință tuteloră în genere că cu începere de Lună viitoră 18 Iuliu, este oprită cu totul vânzarea în modă statonieră de mărfuri manufacuriale în piețele publice său pe trotorele strădelor.

Toți acel cari facă asemenea commerciu prin expunerea mărfiei pe piețe nu voru mai fi îngăduiți a-i face commerciul de cătu împlindu cu marfa pe măna ca colpolorii.

Gheretele înființate și închiriate de municipalitate pentru vânzarea de asemenea marfă, în piața Costanținu Vodă voru remănea de uă camdată a servi la destinaționea loră după contractele încheiate cu chiriașii lor.

Este încă oprită a se depune mărfuri său alte obiecte pe trotorele strădelor cari trebuie a rămăne totu de una libere pentru circulaționea publică.

P. Primarul C. Panaitoiu.

No. 7278 1866 Iuliu 9.

Declaraționile de căsătorie făcute înaintea D-lui oficiară alu stăreli civile din circumscriptia 3 de la 26 Iunie păñă la 4 Iuliu.

1. Domnul George Dumitru croitor din suburbia Slobozia colorea Albastră cu d-ra Domnica David domiciliată în aceiași suburbie fia decedatului Davidu Jinca.

2. D-lu Ioan Ilie căruțașu domiciliat în suburbia Apostolă colorea Verde cu D-ra Maria Marin Vătăman Popescu, totu din acea suburbie fia d-lui Marinu Vătămanu decedat.

3. D-lu Anton Matei tabacu din suburbia Apostolă cu D-na Dumitrană Teofilu din suburbia Dobrotăsa fia decedatului Laďaru Căldăraru.

4. D-lu Marinu Tudoră cismară fără decedatului Tudoră Nicolae din suburbia Staicu cu D-ra Siha George din suburbia Căpuș Radu fia D-lui Gheorghe Teodoru.

Ne arătanțu-se doritorii la licitaționă ce a fostă fixată a se tine pentru pavarea străsei numite Plantele din colorea Negră, sub-serisul publică din nou spre sciință doritorilor că la 21 ale curente se va tine licitaționă pentru qisa lucrare după proiectul de d. Arhitectu alu Comunel.

Doritorii voru fi pregătiți cu garanții valabili, fără cari nu voru putea primi și concura.

P. Primar, C. Panaitoiu.

Nr. 7070. Iuliu 5.

BIBLIOGRAFIE.

A eşită de sub tipar și se află de vânzare la Librăria Soceu și Comp., la magazinul d-lui Chiriac Ioan, strada Lipscani și la Administrația Românilu.

ȘCOLA GARDEI CETATENESCI
prelucrată de d-nii căpitău HANOCĂ și locotenentul MALINESCU, din Batalionul de vînător

